

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 8 Kor.
 Fél évre . . . 4
 Negyedévre . . . 2
 Egyes szám ára 20 fill.
 Előfizetési díjak a kiadó-
 hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:
 Egész oldal . . . 32 Kor.
 Fél oldal . . . 18
 Negyed oldal . . . 10
 Nyolczad oldal . . . 6
 Tizenhatod oldal . . . 3
 Nyílttér sora 60 fill.

T Á R S A D A L M I, K Ö Z G A Z D A S Á G I É S V E G Y E S T A R T A L M U L A P.

Megjelenik minden vasárnap

Felolós szerkesztő:
KRIST KÁROLY FERENCZ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budafok, Kossuth Lajos-utca 68. sz.

A megyei tisztviselők fizetés-rendezése.

Csodálatos és kárhoztatandó az a közömbösség, melylyel a törvényhatósági és községi tisztviselők Tisza István miniszterelnöknek azon kijelentését fogadták, hogy az állami tisztviselők fizetését is rendezni akarja. Érthetetlen ez a közömbösség különösen akkor, ha elgondoljuk, hogy évtizedek óta panaszkodnak már a megyei és községi tisztviselők a rossz fizetés miatt. S most, amikor váratlanul illetékes helyről egy nagyfontosságú biztató ígéret hangzott el, az érdekeltek tömege a fülét sem mozgatja. Jellemző magyar vonás ez a közömbösség. A magunk bajával nem törődünk, csak akkor, amikor már segíteni alig lehet. S ha alkalom kínálkozik anyagi sérelmeink orvoslására, ahelyett, hogy két kézzel ragadnók azt meg s ütők a vasat, amíg meleg, boldog semmittevésben hagyjuk fejünk felett elsuhanni az alkalmakat és eseményeket.

Nem egyszer irtunk már e helyen arról, hogy tarthatatlan a helyzet, melyet a megyei tisztviselők helyzete teremt. E tekintetben határozottan előnyben vannak a vidéki városok tisztviselői, akik a legtöbb helyen ki tudták már maguknak vivni a jobb megélhetést. E rossz javadalmazásban

rejlik egyik főoka a közigazgatás hiányosságainak. A családos közhivatalnok, akinek ezer és ezer anyagi baja s gondja van, nem dolgozhatik tiszta fejjel a hivatalában. A megyei köztisztviselőnek aránylag magas társadalmi helyzete van s ennek megfelelő háztartást is kell vezetnie s részt kell vennie a társadalmi életben. Ez maga több száz forintba kerül évente s a legtöbb helyütt elmulasztathatlan kiadás. A felfogás, hogy a köztisztviselőnek elől kell járni a társadalmi életben, még a régi jó időkből maradt ránk, amikor ezek a hivatalok szinkurák voltak s nem fizettséggel, hanem köteles, apáról fiúra szállt tisztességgel jártak. Ez az idő azonban elmúlt. A vármegye-házak fő- és alacsonyabb rangú tisztviselői, akiknek legnagyobb része az elszegényedett dzsentryből kerül ki, reggeltől estig dolgoznak a hivatalokban — a kenyérért, a családért. A munka, a felelősség megnőtt, a magánvagyon elűszott, de a fizetés, amit a munkáért kapnak, édes kevés. Ha rendezték volna már a megyei tisztviselők javadalmának ügyét, bizony alig lehetne már igazságos panasz a közigazgatás ellen.

Több ízben volt róla szó, hogy milyen méltánytalan dolog az, hogy az állami tisztviselők fizetését rendezik ellenben a megyei és városi hi-

vatalnokokat mellőzik. Ha jól tudjuk, meg is indul valamelyes mozgalom abban az irányban, hogy az illető törvényben helyet szorítsanak a megyei tisztviselőknél is, de e mozgalom oly rövid életű és lágymatag volt, hogy eredményre nem vezethetett. Pedig ha akkor az érdekeltek hatalmas és tekintélyes kara lelkesen felkarolta volna az ügyet, ma már lenne eredmény. De sajnos, az urak elmulasztották, hogy cselekedjenek a saját érdekükben.

Most azonban maga Magyarország miniszterelnöke tett kötelező ígéretet a megyei tisztviselők fizetésének rendezésének vonatkozólag. Tisza István gróf e nagyfontosságú kijelentését spontán a maga jószántából tette meg programjának valószínűsítésében.

Ezt a kijelentést tehát okvetlenül készpénz gyanánt kell vennünk, a miniszteri székéről elhangzott ígéret beváltására feltétlenül számíthatunk.

A nagy biztató lépés tehát megvan adva a sanyaru helyzet orvoslására. Ennek kapcsán induljon meg tehát végre valahára a mozgalom a megyei és városi tisztviselők között.

Mindenekelőtt egy kongresszusra van szükség, melyen az ország minden tájáról összegyűlő érdekeltek megbeszéljék helyzetüket, konstatálják sérelmeiket s megfelelő formá-

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

A szegénységi bizonyítvány.

Az öreg nagyasszony özvegyeségre maradt. Szegény, jó rekratot el is temették nagy tisztességgel. A tiszteletes ur megrikatta prédikációjával a falu apróját, nagyját; a szomszéd falubeli kántor meg a legszebbik dicséret kotájára énekelt 16 versben, boldog-boldogtalantól elbucszattatta az Istenben megboldogultat.

A másik hónapban pedig megválasztottak az új tanítót. A nagyasszonyéknak nem volt maradása a tanítói lakban sokáig. Az ősz kivette őket onnan. Valami kis kielegitést adott nekik a bölcs presbyterium, hogy ne maradjanak a szegények krajczár nélkül s aztán a jó Isten gondjaiba ajánlotta őket.

A kis faluban nem volt tovább keresni valójuk. Hamarosan elhatározták hát magukat, hogy felmennek a fővárosba, hol mégis könnyebb a megélhetés, ha az ember dolgozni akar és dolgozik. A staczió-utca egy kis udvari szobájában aztán naphosszant zakatolt a varrógép. Az a kis sötét udvar, a zakatoló varrógép, az ablakon nyíló pár cserep muskátli volt az ő egész világuk. Oly kevés volt mindez és mégis egy világ telt ki belőle az egész család számára. Estefelét szünetelt a munka, a kis varrógép is nyugodhatott. A két kopott nádszék kikerült az ajtó mellé s megindult a barátságos terefere a szomszédokkal.

Igy ismerkedett meg a kis Giza a szomszéd fuvarosok hónapos lakójával is. Csinos fiatal ember volt, — a kődös Angliából került ide. Nyelvmeterkedéssel tartotta fenn magát.

A szegény embereknek alig van más öröme, mint szeretet. S a sorsban hasonlóknak könnyen is együtt éreznek. Szerették hát ők is egymást, előbb úgy, mint két gazdag szerelmes. Gazdagok voltak, mert telve voltak boldogsággal, örömmel és megelégedéssel. Alig telt bele pár hónap, megvarrta a kis Giza magának a szép fehér menyasszonyi ruhát is.

Azután elkészültek azok az apró kis fehér ruhácskák. Gólya bacsii leszállott a házra. Az öreg nagymamának más dolga nem volt, mint dédelgetni az aranyos kis babát. A varrógép pedig újra zörgött, zakatolt . . .

Az idő mult, szállt gyorsan és elszállt a boldogság is. Nap-nap után jelentkeztek a kis lakásban a megélhetés nehézségei. A fiatal férjet mindgyakrabban a reggel vetette haza, a kicsi asszonyka sokszor aztatta forró könyeivel a fehér vásznat. Tovább dolgozott és türt. Pedig hányszor került haza az az ember mamorosan, hányszor tivornyázta el azokat a nehezen megkeresett garasokat. Egyszer aztán nem jött haza reggel, nem jött haza másnap, nem jött vissza többé.

A varrógép pedig zakatolt, bugott tovább, a szegény asszonynak a szívverése szerint. A szívnek is dobognia, a gépnek is mozognia kellett az öreg mamáért s a kis fiáért.

Igy ment ez évekig. Mindaddig, amíg csak bírta az a gyöngé kis asszony a nehéz munkát.

Egyszer aztán kidőlt. Halvány arczan ijesztően kezdtek viragozni azok a félelmes kis piros foltok. Az a bizonyos szaraz köhécselés, amelyikről a tudós statisztika azokat a nagy kerek számokat tudja csoportosítani s annyi hangot tud elcsendesíteni, most a maga hangos szavával töltötte be a szomorú lakot.

A tél is megjött.

A süvítő szél nem hagyta magukra a lázas sóhajokat, melyek az asszonyka kiszáradt, égő ajkairól elszálltak. A hulló fehér hópihek eléptek az ablakot, mintha a tél billió pecsét alatt bizonyítgatni akarna, hogy hideg van. A beteg fogvaczogva húzta magára a takarót. Fajuk nem volt, hogy a tűz langyelvével kicsufolhatta volna a kívülől beszivárgó hideget.

Az öreg rekratné csuzos kezével törtmarta magát, hogy egy kis fara, meg kenyérré való kerüljön a házhoz. Egy darabig ment ez valahogy, aztán szaraz kenyér sem akadt a háznál, fűteni való sem. Az utolsó faszéket tegnap raktak be éppen a kis kályhába, most már az sincs, hogy ráülhetne busulni.

Sokszor hallotta emlegetni, hogy az egyik egyházi hivatalban mindig meghallgatják a szükölködő szegényeket.

Nehezen ment a dolog, de hát meg kellett tenni. Magára terítette a kopott perkal kendőt, kézen fogta a kis unokáját és elindult oda, ahol a könyörületes lelkektől még lehet segítyt kapni.

Reszkető kézzel nyitotta meg az ajtót és elfogult, vissza-visszakapott hangon mondta el a baját odabent. Könnyes szemmel ejtette ki azt a pár szót, melylyel segítséget, alamizsnát kért.

ban terjeszszék elő kívánságaikat, a melyekért aztán lelkes agitáczióknak kell megindulnia. Mindezt a megyei és városi tisztviselőktől a saját fel-fogott érdekükben elvárjuk.

Ne várjuk, hogy a sült galamb a szájunkba röpüljön, mert akkor Isten tudja meddig kell még várni!

Bortózsde és borvásár.

A Magyarországi Bortermelők és Bor-kereskedők Országos Szövetsége 1903. évi november hó 28-án délelőtt 10 órakor nyitotta meg hivatalosan az első bortózsdevásárt Budapesten a Magyar Kereskedelmi Csarnok szabadság-téri díszes helyiségeiben, melyen Hieronymi Karoly kereskedelemügyi és Talian Béla földművelésügyi miniszterek, valamint számos előkelő szakemberek voltak jelen.

E szövetség, alig egy évi fennállása óta, megvetette a borgazdaság és borforgalom egészséges fejlődésének alapját, folytatólag és szüntelenül dolgozik a magyar bor és magyar bor-kereskedelem régi jó hírnevének helyreállításán, a borfogyasztás emelésén, a magyar borhoz való bizalomnak visszanyerésén, régi piacaink visszahódításán és újabb piacok megszerzésén.

A borforgalom élénkítésére és a borértékesítés megkönnyítésére igen czélyszerű eszköznek bizonyult a bortózsde intézmény, mely már az első borvásárnál is sikert aratott.

Ezen első alkalomra Tokaj, Hegyalja, Ruszt, Nógrád, Somlyó, Neszmély, a Balatonpart, Eger, Visonta, Érmellék, Ménes, Magyarad, Versecz, Szegszard, Villány, Pécs, Szeremseg és Erdély vidékéről küldtek be körülbelül 2000 bormintát. A vasár oly élénk volt, hogy 10-től déli 12 óráig a bejelentett borokból már 8000 hektoliterre akadt vevő. A beérkezett borminták értékeről megközelítő fogalmat ad, hogy dr. Waldbött Frigyes tocsvai szőlőnagybirtokosnak 3 üveg 1888-as tokaji aszu bora 110 koronába, egy 136 literes gönczi hordó 1901-es aszu bora pedig 8000 koronába került. Az olcsóbb borok hektoliterje 40 korona körül jött árverésre.

Az első bortózsde és borvásár tehát fényesen sikerült, melynek öröme bankettet rendeztek a csarnok dísztermében.

Vajjon messze van-e és soká fog-e még kézni az éjji homályban az a híres bankett, melyet mi fogunk rendezni annak öröme, hogy valahára sikerült nekünk mégis a bortózsde Budafokra athelyezni? Nous verrons!

Sokan keresik fel ezt a helyet. Mennyi ezek közt az alszegény. Hányan használják fel a joltévők hiszékenységet, hogy félrevezessék ezeket saját könnyu hasznukra s az igazi nyomorult szegények karára.

A fiatal lelkeszt is meghatottak az öreg rektranné szavai, de hát kivetelt nem tehetett. Elmondta hat, hogy itten bizony az a szokás, hogy igazolni kell a szegénységet s a szükségét. Adna ő szívesen, de hat így kívánja a rend, jóllehet el is kezdte magyarázni, mitévő legyen, hova menjen, kihez forduljon, hogy megkaphassa a kívánt szegénységi bizonyítványt...

A kis unoka eleinte elbámulva hallgatta mindezt, aztán elengedte a nagymama kezét. Kezdte nezegetni a szoba-butorait, a nagy képeket, melyeken nagy szakalu bácsik vannak festve. Majd közelebb, mind közelebb huzódott oda a szoba sarkába, a hol a nagy cserép kályha állt. Mintha már meg sem tudná érteni az otthon szokatlanná vált nyájas meleg kályha beszédét.

Szétártta kacsóit; körülölelte a kályhát majd csillogó szemmel fordult meg a sóvárgó ajkairól mosolygón szalt el e pár szó.

— Nagymama, milyen jó meleg van itt! Vigyünk haza is belőle!

A fiatal tiszteletes pedig egyszerre elhallgatott. Nem beszélt többet az eljárásról, nem beszélt többet a hivatalos szegénységi bizonyítványról, hanem szó nélkül nyitotta ki a pénztáskrény ajtaját.

Szundy Károly.

Tájékoztató.

— Hivatalos órák. —

Közigazgatási hivatalban. (Budafok község-háza) d. e. 8-12-ig, d. u. 2-6-ig. Vasárnap d. e. 8-10-ig.

Községi pénztárban. (Budafok község-háza) d. e. 8-12-ig, Vasárnap d. e. 8-10-ig.

Budapesti kir. állampénztárban (IV. kerület, vármegyeháza) d. e. 8-12-ig.

M. kir. állami anyakönyvezési hivatalban (Budafok község-háza) d. e. 8-12-ig, d. u. 2-5-ig. Vasárnap d. e. 8-10-ig.

A pestvidéki kir. járásbírósnál (Budapest, II. Margit körút 24 sz.) d. e. 8- d. u. 3-ig. Vasár- és ünnepnapokon d. e. 9-12-ig. Szobeli panaszok minden hét szerda és péntek napján délelőtt 10-12 óra között vétetnek fel. A panaszokat szerdán Dr. Meszlényi kir. albiró, és pénteken Fodor József kir. albiró veszi fel.

A gyűjtő szekrény minden ünnep- és vasárnap d. e. 10-órákor, minden hétköznapon pedig d. e. 9 és d. u. 1-órákor nyitattik fel.

Főszolgabírói hivatalban (Bia) d. e. 8-12 és d. u. 2-5-ig.

Telekkönyvi hivatalban (Budapest, IV. kerület vármegyeháza I. em. 7. sz. ajtó) d. e. 9-12-ig.

Lapunk zárta: minden pénteken, déli 12 órákor. A lapnak szánt minden közlemény ez ideig, a szerkesztőséghez meg előfizetési pénzek és hirdetések díja, a kiadóhivatalhoz küldendők be.

Kéziratokat nem adunk vissza, bérmentetlen leveleket nem fogadunk el és névtelen levelekre nem válaszolunk.

HIREK.

— **A budafoki társas és olvasó kör,** kedden f. h. 1-en ünnepelte fennállásának 15 éves jubileumát, melyen a tagok majdnem teljes számmal jelentek meg. A családias jellegű vacsora kitünően sikerült, s persze toasztokban sem volt hiány. A kör elnöke, alelnöke, de különösen titkára remekelt a tőle már megszokott ekesszólással és szellemes ötleteivel. A kis doktor bar hosszu lére eresztete elmaradhatatlan mondókáját de kitett magáért. A körnek alakulásánál, az első esztendőben 25 tagja volt, kik közül jelenleg még 16 ma is tagja a tarsaskörnek, míg 5 meghalt 4 pedig kilépett. Az alelnök indítványára a tarsaskör jubileumának emlékére megfesteti néhai Gózon Gyula apát-plebanos' mint első elnökének és alapítójának arczkepet, melyre a gyűjtést legott megindítottak. Asztal-bontás után meg jó ideig együtt maradt a társaság, s kellemesen, zongora játék és táncz mellett szórakozott.

— **A Budafoki Dalárda** mult hó 28-án este 8 órákor tartotta az 1903. évi rendes közgyűlést a következő tárgysorozattal: 1. évi jelentés, 2-4. karnagy, könyvtáros és pénztáros jelentése, 5. tagsági díjak és karnagy fizetésének megallapítása, 6. az 1904. évi költségvetés tárgyalása 7. tisztikar és választmány lemondása felmentése és új választás. A mult évi közgyűlési jegyzőkönyv felolvasása után Francois Lajos elnök megemlekezik Kléger Béláról, ki a dalárda egyik megalakítója volt, továbbá köszönetet mond az alapító- és a partoló tagoknak anyagi támogatásukért és nem feledkezett meg a működő tagokról sem, kiknek buzgóságukért és szorgalmukért mond köszönetet. Ezután a közgyűlés a napirendre tert. A választmány évi jelentése örvendetes haladást jelent. A tagok száma 130-ról 148-ra emelkedett melyből 8 alapító, 33 működő és 107 partoló tag. A jelentés még foglalkozik a dalárda működésével és végül a f. e. augusztus havában Temesvárott lezajlott dalárversenyvel melyen dalárdánk a 6. csoport 2-dik díjat nyerte. A karnagy jelentése elmaradt mivel ő, sokoldalú elfoglaltsága miatt az ülésen részt nem vehetett. A könyvtáros jelentése a lefolyt évben beszerzett hangjegyekről és berendezésekről szól. A pénztáros jelentéséből kitűnik, hogy a mult évi bevételek 151636 K., és a kiadások beleértve a temesvári verseny költségét (71758 K.) 187484 koronára rugtak. A dalárda vagyona 1903. október hó 1-ével K. 244033. A közgyűlés tudomásul veszi a jelentéseket és a számadás megvizsgálására Kovács Ignác és Böhm Albin urakat küldi ki. A tagsági díjak, partoló tagok-

nak 8 k, működő tagoknak 4 koronában, és a karnagy évi fizetése 600 koronában lettek megallapítva. Az 1903. évi költségvetés tervezet, mely 1380 k. bevételről és 1375 k. kiadásról szól egyhangulag elfogadtatott. A választmány és tisztikar lemondása után Anselmo Károly korelnök vezeti az ülést. A közgyűlés egyhangulak megadja a felmentést. Kovács Ignác a jelenlevők nevében köszönetet mond a választmánynak ténykedéséért és azt az indítványt teszi, hogy a közgyűlés válasza meg a régi választmányt közfelkiáltással. Miután a jelenlevők egy része az indítvány ellen volt, az elnök elrendeli a titkos szavazást. A választás, melyet Kovács Ignác, Frank Ferenc és Loór G. József vezettek a következő eredménnyel végződött: Elnök: Francois Lajos Alelnök: Bossanyi Gusztav. Titkár: Hottovy Ferenc. Pénztáros: Finck Frigyes Sándor Ellenőr: Klacsmanyi Nándor Könyvtáros: Wagner Ferenc. Karnagy: Burghardt Róbert. Választmányi tagok: Czermann József, Fischer Jakab, Greissl Róbert, Janisch Gyula, Krist Károly Ferenc, Noszkay János, Rigler Gyula és Sasfi János. (Egy tag kivételével a régi választmány) Helyettes karnagy: Hubay Antal és segédtitkár Fischer Agoston lett. Francois Lajos újra elfoglalja az elnöki széket és lendületes, a dalárokat buzdító beszédet mond. A közgyűlés még jegyzőkönyvi köszönetet szavazott Föglein Janos volt karnagnak a dalárda érdekében kifejtett működéséért, melylyel fiatal egyesületünket sikerült neki a kezdett nehézségein atvinni, mire a közgyűlés vegetert. Egyben megemlítjük hogy Dalárdánk f. hó 6-an közreműködik a Budapesti Polgári Dalkör által, 30 éves fennállása emlékére a fővárosi vigadó nagy termében tartandó díszhangversenyen. A hangverseny melyen Szóyer Ilonka a m. kir. operaház tagja és 20 fővárosi és környékbeli dalkör közreműködik, igen nagy szabasu lesz. Kezdeté este 7 órákor. Jegyek Budafokon is kaphatók Hottovy Ferenc a dalárda titkárnál.

— **Közgyűlés.** Mint értesülünk, a Budafoki társas- e olvasókör f. h. 13-án delután 4 órákor tartja meg ez idei közgyűlést a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó és mult évi jegyzőkönyv hitelesítése. 2. Titkár, háznagy, pénztáros és könyvtáros jelentése. 3. Tisztviselők és választmány leköszönése. — Újak választása. 4. 20 darab részjegy kisorsolása. 5. Ujsagok elárverezése. 6. Egyéb indítványok, melyek előzőleg a közgyűlésnek másban bejelentettek. Az esetben, ha ezen közgyűlés határozatkepes nem lenne, úgy az 1903. december 20-án tekintet nélkül a megjelentek számára, fog megtartatni.

— **Gyűjtés.** A Budafoki társas- és olvasókör első elnökének és alapítójának, néhai Gózon Gyula apát-plebanosnak arczképe megörökítésére előírottak a következő adományokkal járultak hozzá: Francois Lajos 50, Czermann József 10, Dr. Berrar, Bossanyi, Endresz Marton, Fáber, Klein Hermann, Krist, Lakner, Meszáros, Rosner Jakab, Weisz Emil, Wörner és Zala 5-5, Janisch Koharich, Seybold Frigyes, Dr. Spitzer, és Dr. Tauó 4-4; Hottovy 3; Bussay, Fischer Gusztáv, Klein Mór, Loór, Parupka Márton, Reitlinger, Schaar és Dr. Werner 2-2, valamint Kovács Ignác 1, összes 160.— koronával, mely összeg a Budafok és vidéke takarékpénztár részv. társ.-nál, mint takarékbetét gyümölcsözőleg lett elhelyezve. Miután a gyűjtés e célra meg fogamatban van, lapunk szerkesztősége szívesen fogad el és nyugtaz további adományokat.

— **Tinnye nagyközség** országos (barom és kirakodó) vásárai 1904-ben 1) Január 4-én. 2) Márczius 7-én. 3) Julius 13-án és 4) október 3-án.

— **Gyászrovat.** Csulits Janosné szül. Kreis Anna a budaörsi bíró neje életének 66-ik és példás családi életének 45-ikévében e hó 1-én jobblétre szenderült. Temetése e hó 3-án delután

volt; a közkedveltségnek örvendő községi bíró fájdalmában osztozott az egész lakosság; a végtiszteletet a felekezeti káplánjai látták el; a régi dalárda meg élő öreg tagjai bucsuztattak el szeretett barátjuk nejét. Jelen volt az előjáróság és a képviselő testület.

— **Munkásmozgalom.** Mult heti számunkban közöltük a hírt, hogy Albertfalván az összes famunkások strajkba léptek. A sztrajk csak 3 napig tartott, mert a munkaadók a 10 órai munkaidőt is megadták. A sztrajkolók nagyrésze ismét munkába állott.

— **T. olvasóinknak ajánljuk,** hogy gyermek sportoktatás- és tarsasjátékokról ping-pong, csillogó karácsonyfadíszekről, szoba torna eszközök és Whitley izomerősítőkről teli sportcikkekről korcsolyákról, vadász kellekekről; célszerű háztartási és gazdasági ajándék tárgyokról, husvágó, reszelő, kőpülő, fagyalt stb. gépekről; kések, borotvák, hajnyíró gépekről; író, dohanyzó ebédülő, szalon, es teasztalra való célszerű dísz-tárgyakról; új irányú bronz és bőraru ajándék-tárgyakról, trefás tárgyokról, újdonságokról, megjelent új nagy árjegyzéket Kertész Tódortól Budapest, Kristóf-tér már most hozassák meg, nehogy rendeléseik elintézése a későbbi rendkívüli munka következtében késedelmet szenvedjen.

— **Ex-lex és az adófizetés.** Gödöllő község eluljárósága kimondotta, hogy tisztviselőinek az ex lex alatt nem szabad önként befizetett adókat elfogadnia. A képviselőtestületnek ez a határozata Beniczky Lajos pestmegyei alispán elé került főbebeszélés folytán. Most az alispán megsemmisítette ezt a határozatot és személyes felelősség terhe alatt szigorú leiratban utasította a község eluljáróságát, hogy a megsemmisítésről szóló alispáni határozatot tudassa a község lakosságával és közegei útján az önkéntesen befizetett adókat fogadja el.

— **Gazdátlan nyeremények.** A legutóbb kiadott hivatalos kimutatás szerint a Józsv sorsjegyeknél 16600 db. olyan nyeremény van, a melyért meg nem jelentkeztek. nyilván azért, mivel e sorsjegyek tulajdonosai nem tudják, hogy sorsjegyük ki van már huzva. Így van ez a többi sorsjegynél is és mivel ezek a nyeremények elévülnek, mondhatni, hogy sok millióra menő vagyon pusztul el azért, mert a sorsjegybirtokosok nem elég gondosak és nem járhatnak megbízható sorsolási lapot. Ennélfogva, a kinek sorsjegyei és egyéb értékpapirjai vannak, arra nevezve rendkívül fontos egy megbízható sorsolási lapnak a jaratása. Ilyenként ajánlható a „Pénzügyi Hírlap”, a melynek sorsolási mellék-lapját, a Pénzügyi Utmutatót a nagymélt. m. kir. belügyminiszter mint *teljesen megbízható szakköz-lönyt* a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter mint *szakértelemmel és pontosan szerkesztett közlönyt* hivatalosan ajánlott. A lap előfizetői a januári számmal ingyen megkapják a *Pénzügyi és Tőzsdéi Évkönyvet*, a mely sok hasznos tudnivalón kívül tartalmazza a kezdettől fogva az 1903. év végéig kihuzott, de kifizetes vegett bemutatni elmulasztott sorsjegyek, kötvények és záloglevelek hiteles kimutatását, úgy, hogy *e könyvből bárki azonnal megláthatja, ki van-e sorsjegye huzva vagy nincs.* A „Pénzügyi Hírlap” előfizetési ára egy évre, a Pénzügyi Utmutatóval és a Pénzügyi és Tőzsdéi Évkönyvével együtt 5 korona, a mely postautalványon küldendő be a kiadó-hivatalba, VII., Kerepesi-ut 44. szám.

— **Az új tizkoronás bankó.** A mostani tizkoronás bankjegyet bevonják, mert már igen sok közte a hamisított példány. A tizkoronás bankjegyet az összes pénznemek közül leggyakrabban hamisítják, amint hogy a hamisítók rendszerint olyan kisebb értékű bankjegyet szoktak átanozni, a melyeket az átvétel alkal-mával nem igen szokott olyan gondosan meg-vizsgálni a közönség. A bankócsinálók különben nem igen tudnak lépést tartani azzal a tekinkával, amelylyel ma már a jó bankót ké-szítik. A rajzoló, a festő, a fotografus, a réz-metsző, a nyomdász, a kémikus, a festek és pa-pírgyáros komplikált munkája alapján veve még most is titok a pénzhamisítók előtt s a forgalomban levő körülbelül tízféle hamis tizkoronásból csak kétféle alkalmas a megtevesztésre, a többi igen kezdetleges munka s nem is tud-

tak elterjeszteni. A bankjegyen azonban figyel-mesebb vizsgálattal sok hibát lehet találni, egy a rajzban, mint a fölírásban: így például a ma-gyar betűket ékezet nélkül, a ciril betű helyett latin betűt, azonkívül sajtóhibákat, a melyek rá vallanak az idegen anyanyelvű készítőkre: *bank* helyett *bant*, *wird* helyett *wind* stb. Az új tizkoronás bankjegyre, amelyből már a következő évben tizenhat millió darabot fognak kibocsátani, az eddigi szokástól eltérően nem irtak ki műveszi pályázatot, hanem a terveket csaknem mind a Magyar-Osztrák Bank rajzolói készítették, mert illetékes körökben úgy vélekednek, hogy ezek a rajzolóik, mint szak emberek, inkább tudnak olyan bankjegyet készíteni, amelyet nehéz át-nozni. Olyan bank egy, amelyet egyáltalán ne lehetne hamisítani, nincs. Az új tizkoronás bankó tervénél a technika minden eszközét fölhasznál-ják, a rajz is rendkívül komplikált lesz, azonki-vül egy új fajta papirost fognak használni, mely szintén nagyon megfogja nehezíteni a pénz-hamisítók dolgát.

A „Budafok és vidéke” kiadóhivatala a „Szent Margitsziget hajdan és most” című művet Osváth Gyulától, melynek bolti ára 2 kor. előfizetőnek díjmentesen fogja megküldeni mint *karácsonyi ajándékot*. Mindazok, kik f. e. decz-ember hó 31-éig lépnek előfizetőink sorába és legalább egy felévre előre fizetnek elő lapunkra e könyvet szintén megfogják kapni.

Budafok kerületi m. kir. állami anyakönyvve-zető heti kimutatása 1903. évi nov. 28-tól decz. 4-ig bezárólag.

Születések: Totyik Ferencz rk., Schantz Róza rk., Kelemen Maria Terezia rk., Tóth György rk., Münzner Antal Istvan rk., Kara Anna ev. ref. Dobrowitzky Antal György rk. Haunold Gyula rk. (Albertfalvai illetőségű, szü-letett Grázban 1900. évi december hó 18-án.) Heim Ferencz Istvan rk. (budafoki illetőségű, született Bacsban 1901. évi december 13.) Tani-z Vilmos rk. (budafoki illetőségű, született Körneuburgban 1902. évi augusztus hó 21-én.

Halálozások: özv. Niederkirchner Ferencz né szül: Herczig Terecz 65 éves rk.

Házasság: Telkes Dezső Simon rk. Telkes Zsuzsannával ág. ev.

Jegyesek: Fekete Andras rk. (Albertfalvai) Nagy Mariával rk. (nagytevényi).

Szájnelküli műfogak feleslegessé teszik az inylemez használatát. A szájból kivenni nem kell, nem is lehet. Egy óra alatt tökéletesen lehet vele beszélni és rágni. 10 évi jótállás. *Barna J.* egyedüli specialista a szájpadiásnélkül műfogak készítésében, *Budapest, Kerepesi-ut 26 szám.* Vidékiek megvárhatják.

Irodalom. Pályázat.

A „Budafok és vidéke” szerkesztősége nyílt pályázatot hirdet egy *eredeti karácsonyi tárczára* mely tárgyát lehetőleg a helyi, illetve a környeki viszonyokból meríti.

Az idegen kézzel írt pályázatokat, melyek-hez a szerző nevét jellegés zárt levélben melléklí, a szerkesztőséghez küldendő, mely azokat vissza nem adja.

A szerkesztőség fentartja magának azt a jogot, hogy a pályanyertes tárczákon kívül azo-kat, melyek irodalmi színvonalon allanak belá-tása szerint a „Budafok és Vidékében” közöl-hesse.

A beküldés határideje 1903. december hó 17-ike. A pályázat eredményét annak idején la-punkban részletesen közölni fogjuk.

A szerkesztőség.

Vadászaink figyelmébe! A vadászat iránt való érdeklődés napról-napra emelkedőben van, a vadászterületek bérlete rohamosan emelkedik, így minél tovább, annál kisebb területen kell majd vadászunk. Igen szakszerűen foglalkozik a vadászati ismeretek terjesztésével *Parthay Géza*

lapja a „Vadászat és Állatvilág”, mely ma egyik legkitünőbb és legdiszesebben illusztrált szakla-punk. Mutatványszámot díjtalanul küld a kiadó-hivatal Budapest, Rottenbiller-utca 30. szám.

Közgazdaság.

Az olasz borbehozatal emelkedése. Borke-reskedő körökben tisztában vannak azzal, hogy újévtől kezdve nem számíthatnak többé arra, hogy az olasz bor jelenlegi 3 forint 20 krajczá-ros vám mellett kerüljön elvámolásra. A ledked-vezőbb esetben is ha sikerül az olaszországi ke-reskedelmi szerződés dolgát ideiglenesen rendezni — ami hír szerint olyképpen történnék, hogy a jelenlegi szerződést egy felévre meghosszabbíta-nak és a borvámot fölemelnék 12 koronára méter-mázsánként, egyuttal pedig a behozható maxi-mális mennyiséget 250,000 métermázsában álla-pítanak meg, — az új állapot nehezíteni fogja a behozatalt és azért a kereskedők tulnyomó része már most igyekszik magát az olcsó vámtétel mellett borral ellátni. Sokan e mellett attól is tartanak, hogy nem sikerül a szerződés ügyé-nek ideiglenes rendezése sem, mar pedig ebben az esetben az általános vámtétel 20 aranyforint lesz, érvényes január elsejétől kezdve. A küszö-bön levő vámemelés folytán nagy mértékben megindult a borbehozatal és ez ideig máris 350.000 métermázsza bor érkezett Fiuméba és 150.000 métermázsza Triesztbe. Az év végéig ez a mennyiség valószínűleg megkétszereződik. A közraktárak mind teli vannak borral és a bel-földre szállítás is nagyban folyik. A behozatal megkönnyítése céljából s hogy az előzetes el-vámolás folytán keletkező kamattöbbletet és más költségeket elkerülhetővé tegyék, a fumei bor-kereskedők a kereskedelmi miniszteriumhoz sür-gős beadványt intéztek és kérték, hogy enged-tessék meg a december 31-ig érkező és a köz-raktárakban elhelyezett borszállítmányoknak a kedvezményes vámmal való elvámolása akkor is, ha azok később, január elseje után kerülnek elszállításra. Hieronymi kereskedelmi mini-zter a kérést határozottan visszautasította, figyelme-ztetven egyuttal a borkereskedőket, hogy a fenn-alló vámszabályok értelmében kivanságuk telje-sítése visszaélésnek minősítendő, a melyet a pénzügyi hatóságoknak meg kell akadályozniok, sőt az esetleges kihágásokat szigorúan meg-büntetik.

Szerkesztői üzenetek.

Vinczelér. A szőlőkarók tartóssá tételére úgy a 2-4%-os rézgáliczoldat, valamint a kőszénkátrány is egyaránt alkalmas. A bordói levét e célra használni nem tanácsos, mert a rézgáliczós méz csapadék nem képes a karó sejtjeibe hatolni. Főleg arra kell ügyelni, hogy a karók vastagabb és alsó végét jó hosszan von-juk be, s hogy a földbeverésnél a bevont karórészből a föld felszíne felé is kerüljön egy darab, mert az elkor-badás veszélye rendszeren a föld színe táján a legnagyobb.

A gyümölcsestől férgesedés elleni védekezésről részletes utbaigazításokat tartalmazó füzetet egyszerű levelezőlapon eszközözendő megkeresésre az Állami Ro-vartani Állomás (Budapest, II. Oszlop-utca) bárkinek ingyen megküldi. A védekezésnek azonban csak úgy lesz kellő fogamatja, ha a közeli környéken minden egyes gyümölcstermelő lelkiismeretes pontossággal tel-jesíti. Ugyan ez áll a szőlőnek peronoszpóra és filoxera elleni védekezésénél is.

R. I. Budafok. Az illem és szokás szabályai úgy kívánják, hogy közleményeket tiszta papírosra és csakis egy oldalra szabad írni, névalírással.

Dr. W. J. Önnek mint jogász embernek csak tudni kellene, hogy a tett ígérletet be is kell váltani. Bár la-punk e miatt sokat nem nélkülöz, ezt Öntől mégsem téte-leztük volna fel. Jövőre elhoz alkalmazkodunk.

677-
1903-
vkszám.

Árverési hirdetés.

A postvidéki kir. járásbíró 1903. v. 11. 1393/2 számú végzése folytán közhírré tétetik hogy a budapesti keresk. és váltó kir. törvényszék 91401/903. v. számú végzése következtében Dr. Pap Béla ügyvéd által képviselt *Weisz Samu és Fia* cég javára *Schei-lich István és neje* és *Schlegl Szilveszter* ellen 600. kor. tőkekövetelés és járulékaiknak kielégítésére *Török Bálinton* 1903. nov. 6-án le és felül foglalt és 1244 korra becsült bútorok, bor, üreshordók, gyalupad, tehén, borjú, répa-vágó gép stb. az 1903. decz. 11-én d. u. 1/2 5 órájára ki-tűzött és *Török Bálinton Schei-lich István és neje lakásán* és folytatva *Schlegl Szilveszternél* megtartandó bírói ár-verésen készpénz fizetésért a becsárolt alul is eladtnak.

Budapest 1903. nov. 27.
Simon Balázs
kir. bírósági végrehajtó.

Leopold és Klein

kő- és könyvnyomdája

== Budafokon ==

Elvállalja:

Hírlapok, Művek, Arjegyzékek, Körlevelek, Számlák, Levélpapírok, Czimkártyák stb.

készítését

csinos kivitelben, olcsó árakkal.

Az összes szolgabíró-sági és községi közigazgatási, adóügyi nyomtatványok a legolcsóbban és legszebb kivitelben szerezhetők be.

Budafok és Vidéke

kiadóhivatala.

A biai járás egyedüli nyomdája!!

Alapított 1898-ban.

Ifj. Eberhardt Vilmos

építőmester, építkezési vállalkozó és gőzfűrésztulajdonos

B u d a f o k.

Elvállal mindennemű

építkezési famunkákat, fametszéseket, építészeti és ácsmunkákat

szállít lakásokba is mindennemű

metszett és aprított tűzfát, saját gyártmányu esztergályos munkákat, hordókénszer szorítókat, facsapokat, hordódugókat és akonákat.

Mindennemű csomagolási és postaküldeményekhez való ládákat beleégetett czeeggel vagy anélkül.

Szállít saját bányájából építési homokot, Betton-, kerti- vagy Coulee kavicsot, saját gyártmányu Cement-lemezeket természetes vagy kívánt szín és formában, valamint kéményfödél és Mozaik lemezeket is.

Szállít továbbá Portlant- és Roman cementet épületekre vagy házba a legjutányosabb árban.

Ajánlatok és megrendelések a gyári irodába

Budafok, Ország-ut 33 szám

intézendők.

Császári és királyi

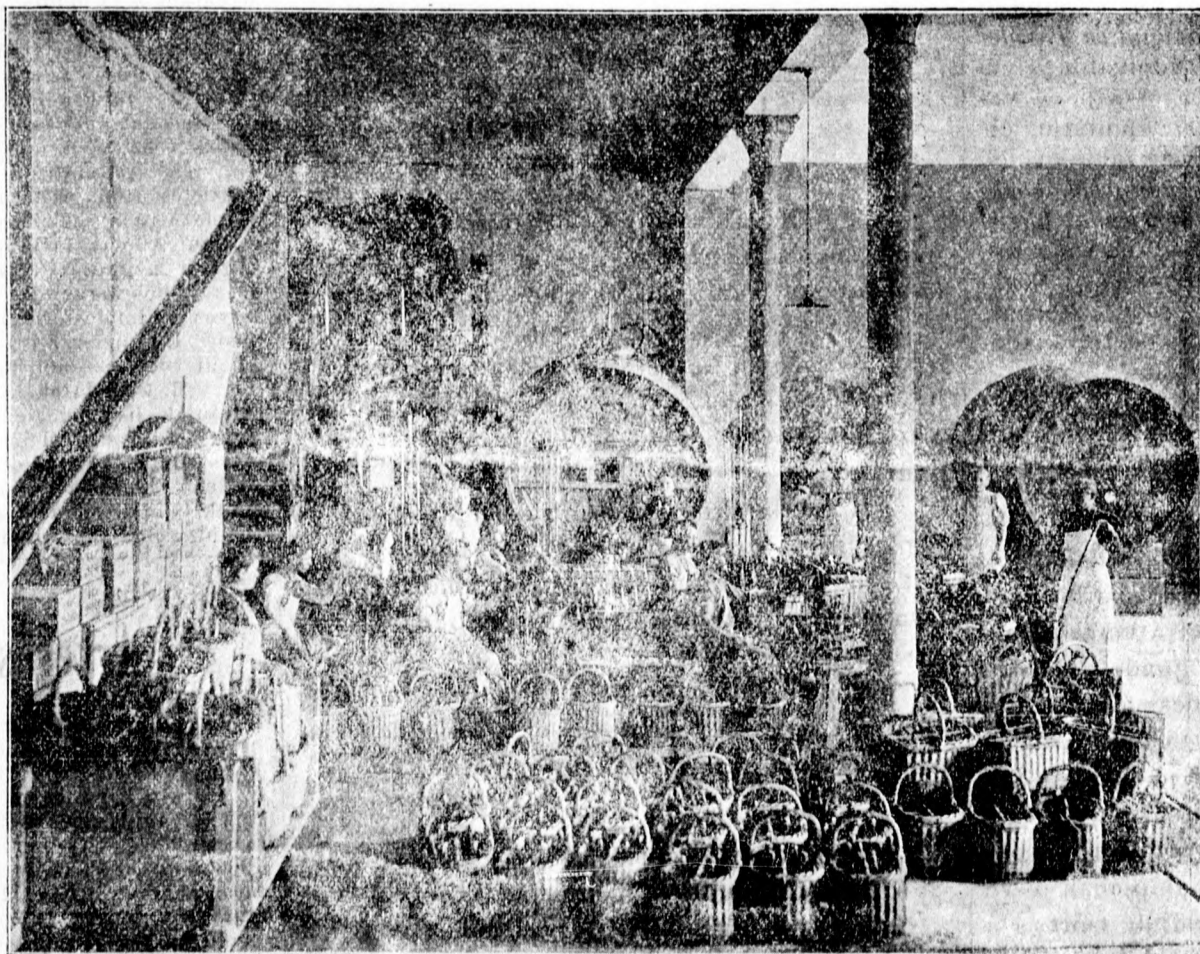
udvari szállítók

FRANCZIA PEZ GÖBOR GYÁROSOK

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Fülöp Szász Coburg
Gothai Hercege Ö Fensége szállítói.

Diszoklevel:

Lisza bon

1890.

Bordeaux

1896.

P á r i s

1896.

Aranyérmek
elsőrangú
kitüntetések:

P á r i s.

Nizza,

Temesvár,

Antwerpen,

Budapest,

Marseille,

Brüssel,

B é e s.